

Müstəqilliyi ardı-arası kəsilməyən ağır, gərgin ictimai-siyasi hadisələrin baş verdiyi günlərdə elan olunmuşdu. Qurucuları Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətini yaşatmaq üçün həm ölkənin daxilində, həm də xaricində kök salmış düşmənlərə qarşı mübarizə aparırdılar. 1918-ci il sentyabrın 15-də Qafqaz islam ordusu qızığın döyüşlərlə Bakını daşnak-bolşevik birləşmələrinin işgalindən azad etdi. Sentyabrın 17-de Fətəli xan Xoyski hökuməti Gəncədən bu şəhərə köçürüdü. Bakı Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin paytaxtı oldu. Azərbaycan Milli Şurası 1918-ci il iyunun 17-də Gəncədə dayandırıldı fəaliyyətini həmin il noyabrın 16-da bərpa etdi. Noyabrın 19-da Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin sədrliyi ilə Azərbaycan Milli Şurasının iclası keçirildi. İclasda Milli Şurənin Azərbaycan ərazisində yaşayan bütün millətləri temsil etdiyi diqqətə çatdırıldı.



# Məqsədi Azərbaycanın səadəti olanların yetmiş il sonra reallığa çevrilən arzuları

Noyabrın 29-da Azərbaycan Milli Şurasının sədrı Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin Azərbaycan Cümhuriyyəti Parlamentinin çağırılması ilə bağlı Azərbaycan və rus dillərində "Bütün Azərbaycan əhalisinə!" Müraciətnəməsi dərc olundu.

Parlamentin açılışı mərasimində həzirlik görüldü. O tarixi iclas toyin olunduğu gün - 1918-ci il dekabrın 3-də keçirilməli idi. Ancaq Bakıda fəaliyyət göstərən rus və erməni milli şuraları Azərbaycan Parlamentinin fəaliyyətə başlamasına müttəfiq qoşunlarının baş komandanı general Tomsandan istifadə etməklə mane olmağa cəhd göstərdilər. Tomsonla danışqların aparılması və qəzalardan bütün deputatların Bakıya gələ bilməməsi diqqətə alınaraq parlamentin ilk iclası dekabrın 7-də Hacı Zeynalabdin Tağıyevin Bakının Nikolayev (həzirdə İstiqlaliyyət) küçəsində yerləşən "Qızlar məktəbi"nin binasında (indiki AMEA-nın Əlyazmalar İnstitutu) keçirildi. Parlamentin stenoqrafcıları iclasın "...günorta saat 1-25 dəqiqədə Şurayı-Milli reisi Məhəmməd Əmin Rəsulzadə əfəndinin nitq iftitahilə" açıldığını yazdırılar.

Azərbaycan Milli Şurasının sədrini geniş nitqinə belə başladı: "Möhtərəm məbuslar! Azərbaycan Cümhuriyyətinin ilk Məclisi-Məbusanını açmaq yox-məsadəti, siz möhtərəm məbusları təbrik etmek şərfinin öhdəmə düşməsilə müftəxirom".

Məhəmməd Əmin Rəsulzadə Parlamentin ilk iclasının iştirakçıları barədə məlumatında bildirdi: "Bu gün əqəliyyət təşkil edən millətlərin nümayəndələri ilə qəzaların yeni nümayəndələri dəvət olunmaq üzrə işə bu Məclis təşkil edilmişdir. Bu Məclis ümumi seçki üsulu ilə toplanaraq Azərbaycan Məclisi-Müəssisəni toplanıncaya qədər məmləkətimizin sahibi olacaq. Burada Azərbaycanda bulunan bütün millətlərin, təbəqələrin və müxtəlif cərəyanların nümayəndələri olduğundan bu Məclis votənimizi tamamilə təmsil edə bilər".

Rəsulzadə parlamente sədr və sədr müavini seçilməsini təklif etdi. Namizədlərin müzakirosinə başlanıldı. Şəhər bəy Rüstəmbeypov "Müsəvat" və bitərəflər namından rəisliyə Əlimərdan bəy Topçubaşov, birinci müavinliyə doktor Həsən bəy Ağayevin namizədliyini" təklif etdi. Təklif müzakirəyə qoldu. Və qəbul olundu.

O gün Cümhuriyyət Parlamentinin sədr seçilən Əlimərdan bəy Azərbaycanda olmadığına görə iclasda iştirak etmirdi. Söz sədr müavini Həsən bəy Ağayevə verildi. Həsən bəy göstərdikləri etimada görə, Parlament üzvlərinə təşəkkür etdi: "Rəis cənabları gələnə kimi onun ağır vəzifəsinin ifası öhdəmə buraxıldı. Bu ağır vəzifəni ifa edə biləcəkmiyəm, yoxmu, bunu deməyə cəsarət edəmirəm. Zira vəzifə xeyli məsuliyyətli və ağırdır. Burası hamınıza məlumdur. Fəqət hamının məqsədi sevgili Azərbaycanın səadəti, buraya toplanmamızdan murad əziz vətənimizi sahilə-nicata çıxarmaq olduğundan ümidiyalı acıclarınız sizinlə bərabər məqsədə nail və sizin müavinətiniz ilə vezifəni hüsün-İfayə müvəffəq olacağım".

Parlamentin 3 nəfərdən ibarət kətibliyi seçildi. Mehdi bəy Hacınski baş kətib oldu.

Azərbaycan Cümhuriyyəti müvəqəti hökumətinin sədrı Fətəli Xan

Xoyski çıxışına təbriklə başladı: "Bugünkü gün Azərbaycan üçün böyük, əziz məbarək gündür ki, yuxumzda görməzdik, əqlimizə gəlməzdik. Bu gün o gündür ki, muxtarıyyəti əlinizə aldınız. Hökumət vəkalətilə özümüzdü də sizinlə bərabər təbrik edirəm".

Fətəli xan Xoyski çıxışının sonunda öz hökumətinin istefasını qəbul etməyi yeni yaranmış parlamentdən xahiş etdi. İstefa qəbul olundu. Və hökumətin tərkibini formalasdırmaq yenidən ona həvalə edildi.

Parlament haqqında qanunda erməni nümayəndələrinə 21, rus nümayəndələrinə 10, həmkarlar ittifaqı nümayəndələrinə 3 yer ayrılsa da, onlar bu, tarixi iclasa qatılmadılar.

Fəaliyyətini ilk gündən demokratik qaydalar əsasında həyata keçirən Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Parlamenti 17 ayda 145 iclas keçirdi. Vətəndaşlıq haqqında, ümumi hərbi mükəlləfiyyət haqqında, mətbuat haqqında, Milli Bankın təsisini haqqında, Bakı Dövlət Universitetinin yaradılması haqqında, gömrük və poçt-telegraf xidmətinin təkmilləşdirilməsi haqqında, məhkəmə qanunvericiliyi haqqında və başqa müümə sənədlər Parlamentdə müzakirəyə çıxarıldı və qəbul olundu.

Azərbaycan Cümhuriyyəti Parlamentinin müzakirəsinə çıxırlan 270-dən yuxarı qanun layihəsinin 230-a yaxını təsdiq olundu. Parlamentin işi onun nizamnaməsi rolunu oynayan "Azərbaycan Parlamentinin nakazı (telimati)" ilə tənzimlənirdi.

1919-cu ilin axırlarına doğru Parlamentdə 96 deputat 11 müxtəlif partiya fraksiyası və qrupunu təmsil edirdi.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Parlamentinin fəaliyyəti ölkənin sosial-iqtisadi və maliyyə problemlərinin həlli, ərazi toxunulmazlığı, vətəndaşların hüquqlarının qorunması, xarici ölkələrlə siyasi, iqtisadi və ticarət əlaqələrinin yaradılması və digər vacib məsələlərə istiqamətləndi.

Azərbaycan istiqlaliyyətini beynəlxalq aləmdə tanıtmaq qarşında duran ən məhüm vəzifələrdən biri idi. Xarici siyasetdə ilk addımlar atıldı. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin bərəqərər edildiyi barədə dünya ölkələrinin xarici işlər nazirliklərinə məlumat verildi.

1920-ci ilin aprelində müharibə elan etmədən, qara yel kimi işgalçi XI Qırmızı Ordunun hissələri gəlməkdə idi. Aprelin 26-dan 27-nə keçən gecə işgalçi ordunun döyüşüləri müstəqil Azərbaycan dövlətinin sərhədlərini keçib Bakıya doğru irəlilədilər. Cümhuriyyət dövlətinin paytaxtı dənizdən də əhatəyə alındı. Aprelin 27-si səhəri bolşeviklərin silahlı dəstələri şəhər daxilində və kənarlarında məhüm obyektləri ələ keçirdilər. İşgalçılardan tapşırığına uyğun olaraq, Azərbaycan Kommunist (bolşeviklər) Partiyası Mərkəzi Komitəsi, Rusiya Kommunist (bolşeviklər) Partiyası Qafqaz Diyar Komitəsinin Bakı bürosu və Mərkəzi Fəhlə Konfransı adından Azərbaycan Parlamentinə hakimiyyəti təhvil vermək barədə ultimatum göndərildi.

1920-ci il 27 aprelində Azərbaycan Parlamentinin 145-ci, təcili fəvqəladə axşam iclası başladı. Müstəqil dövlətin müqəddoratı həll olunurdu. Cox çətin olsa da, Parlament qərarını verməliydi...

İclasın sədrı Məhəmməd Yusif Cəfərov, katibi Rza bəy Qaraşarlı idi. Səçoxluğu ilə açıq keçirilməsinə qərar verilən iclasda Məhəmməd Əmin Rəsulzadə söz aldı: "Çıxardığımız tarixi qərarı millətdən bixəbər çıxarmayaq. Öləkə parlamentinin qapısını açıq qoyaq ki, hər kos nə cür təhlükəli vəziyyət içində olduğumuzu, nə cür qərar qəbul edəcəyimizi bilsin. Ona görə də təklif edirəm ki, məclisimizin qapılarını millət üzünə bağlamayaq və millətdən bixəbər qərar qəbul etməyək".

Xüsusi Komissiyanın sədrı Məhəmməd Həsən Hacınski "Azərbaycan kommunist" fırqəsindən gəlməmiş, artıq məzmunu hamiya məlum olan məktubu bir də oxudu. Rus dilində oxuduqlarını müxtəsər tərcümə etdi: "Mərkəzi Azərbaycan kommunist fırqəsi bize təklif edir ki, axşam saat 7-yə qədər hökuməti onlara töslim edək. Bununla belə, əmin edirəm ki, onların şərtlərini qəbul etsək, Qızıl Ordu əsla Bakıya gəlməyəcək və Qızıl Ordunun Bakıya gəlməməsi üçün onlar əllərindən gələni edəcəklər. Onlar deyirək ki, hökumət Azərbaycan kommunistlərinin əlində olarsa, Qızıl Ordu heç bir vəde buraya gəlməyəcək. Hökumət mexaniki surətdə töslim edilməlidir. Nə kimə məmurlar varsa, hamı öz yerlərində qalaqlar. Yalnız hökumət başında olanlar konar edilib, yerlərina Azərbaycan kommunistləri keçir və müsləmanlardan başqa orada kimsə yoxdur. Altıncı şərtləri budur: - əgər bu gecə bu məsələ həll olunarsa, onlar bir deklarasiya çıxarırlar ki, Azərbaycan Parlamentinə daxil olan siyasi fırqələr musavi (bərabər) və azad fəaliyyət göstərəcəklər. Onlara qarşı və xüsusən, hökumət üzvlərinə qarşı heç bir xüsusü tədbir görüləməyəcək və onlar təqib olunmayıcaqlar. Sonra gələn Qızıl Ordunun məqsədləri məzələm millətə yardım etməkdir. Biz torəfdən də bir neçə təklif vərildi. Lakin onlar qəbul etmədilər. Onlar bir şeyi də söylədilər ki, hərgələr onların təklifi qəbul olunmasa, gələcəkdə məsuliyyət parlament üzvlərinin üzərinə düşəcək". Hacınski sərhəddə lazımı qədər düşmənə qarşı müteşəkkil müdafiəyə hazır olmuşlularını tənqid etdi.

Parlamentdə müxtəlif fikirlər irəli süründü. Səmədəqə Ağaməlioğlu təslimdən başqa çarə olmadığını dedi: "Məsələ burasındadır ki, milletin əmin-amanlığını qorumaq lazımdır. Onlar da buna söz verirlər və deyirlər ki, Azərbaycanın istiqlaliyyəti qorunacaq və mən də yəqin edirəm ki, indiki istiqlaliyyət əvəzində Azərbaycan digər istiqlaliyyətə nail olar".

Aslan bəy Səfikürdülinin fikri isə belə oldu: "Məhəmməd Əmin demisən, öz edamımıza özümüz qol çıxır. Bu da doğrudur. Amma etiraf etməliyik ki, bu ixtiyarı və hökuməti öz camaatımıza veririk. Azərbaycanın ixtiyarını Azərbaycan fəhlələrinin nümayəndələrinə veririk. Bu nümayəndələr deyirlər ki, bütün məsuliyyəti biz öz üzərimizə götürürük. Biz Azərbaycan kommunistlərinin təklifini rədd etməyib, qəbul etməli və hakimiyyəti bununla birləşdə millətin ixtiyarını onlara verməliyik".

10 dəqiqəlik tənəffüsənən sonra Məhəmməd Əmin Rəsulzadə söz alaraq təmsil etdiyi fraksiyanın mövqeyini açıqladı: "Fəqət, fırqələrin əksəriyyətinin tələbini görə və camaatımızın arasında daxili müharibə salmamaq üçün

və əlavə bugünkü kommunist fırqəsinin müstəqilliyimizi müdafiə edəcəklərini nəzərə alaraq bütün ixtiyarın onlara verilməsinin tərəfdaryam, bu şərtlə ki, kommunistlər istiqlaliyyət, millət və məməkətimizi layiqincə müdafiə etsinlər. Yox, eger bunlara əməl olunmazsa, ixtiyarımızı geri alaraq haqqımızı özümüzə saxlayacaq".

Hacıkərim Saniyev də dedi ki, etimad göstərilən şəxs vəzifəsini layiqincə yerinə yetirə bilməzsə, onda bu etimad geri götürülür, onlar da bu cür edəcəklər.

Bütün ixtiyarın kommunistlərə verilməsi, hökumət və parlamentin onları rəyi əsasında təşkil olunması təklifi səsə qoyuldu. Bir nəfər təklifin əleyhinə səs verdi, üç nəfər bitərəf qaldı, üç nəfər isə səsvermədə iştirak etmədi.

"Əhrar fraksiyası"ndan İslam bəy Qardaşov yerindən sual verdi: "Bəs bu parlamentin taleyi?"

Ağa Aşurov real vəziyyəti dələ gətirdi: "Orada proletar hakimiyyəti var və özlərini kəndli və fəhlə hökuməti adlandırlar. Biz isə burada dövləti, tacir və o şəxslər ki, hərəsi bir yerdən gəlibdir. Siz onlarla bir yerdə işləyə bilməyəcəksiniz. Onların fikirlərinə görə, bu vaxta qədər olan hökumət parlamentə qulluqcu idi. Amma indi elə deyil. O adam sənə hökm edir, sən də qəbul edirsən. Məsələ bu növ bitir. Parlamentin qalmasını heç onlar da istəmirlər. Qəbul etsələr belə, yeni bir nəticə verməyəcəkdir".

Məhəmməd Həsən Hacınski dedi: "Bu məsələ bizim müzakirəmizdə olanda onlar bizə belə cavab verdilər ki, inqilabi hökumət ilə parlament yaşaya bilməz. Məsələ orasındadır ki, parlament öz ixtiyarını həmin inqilab komitəsinə verir".

Muxtar Mahmudov şimaldan gələn bu qüvvəni dəf etməyə gənc Azərbaycanın qüvvəsinin olmadığına görə, parlamentin öz işini dayandırığını təsəsüflə bildirdi: "Deyirlər ki, təzə firqə bəlkə parlamenti qovub dağışın, lakin parlament bütün Azərbaycan millətinin nümayəndələrindən olduğu üçün onu kimsənən qırıcıda bilməz. Nə vaxta qədər ki, parlament öz dağılmazı haqqında qərar çıxartmayıb, yenə parlamentliyində qalır". O, parlamentin öz hüquqlarını layiqincə saxlamasını, təməni etməsini təklif etdi: "Parlamentin dağılmazı barədə qərar çıxarmaq üçün başqa iclas lazımdır, yoxsa belə hay-küylə iş getməz".

Aslan bəy Qardaşov rica etdi ki, müzakirə olmasın. "Sədr - Beləliklə, parlamentin məsəlesi bağlanır. Ona görə də iclas qapalı elan edirəm". Axşam saat 20:45-də başlayan iclas 23:25-də başa çatdı.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Parlamentinin ilk icası təmtəraqlı, tətənəli, sevincli olduğunu qədər sonuncusuna qüssəli, kədərli keçdi. Ancaq Azərbaycanın böyük vətənpərvərləri, milli mücahidləri ümidişlərini itirmədilər. Onlar inandılar ki, "Bir kərə yüksələn bayraq bir daha enməyəcək", bir gün Azərbaycanın müstəqilliyi geri qaytarılacaq. Bu qırılmayan ümidi, bitməyən inanım yenidən reallaşması çox uzun, 70 il çəkdi. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Parlamentinin ilk və son iclaslarının iştirakçıları o gözəl, o müqəddəs günün intizarı ilə bu dünyadan köçdülər...

**Zöhrə FƏRƏDCOVƏ,  
"Azərbaycan"**